

Albatrossi

JUHA VAINIO

1. Nään van-han "Tor-na - to-rin" y - hä vie - lä mie-les - säin, kun
sil - lä sil - loin mat-kaan läh - dit, lap-suus-ys - tä - väin. Niin jäi
kou - lu kes-ken sul - la, pi - ti mun myös mu-kaan tul - la, mut
van-hem - pi - en käs - kys - tä mä ko - ti - ran-taan jäin. Sun
läh - tö - ä - si seu - ra - sin mä pääs - sä lai - tu - rin — me
vii - si - tois - ta - vuo - ti - ai - ta ol - tiin kum - pi - kin. Si - nä
pi - dit o - man pää - si, sää - dit it - se e - lä - mää - si, koit
nuo - re - na sen kai-ken, mis - tä tur-haan u - nek - sin. Al - ba -
tros - si, jo - ka le - pää - mät - tä lii - tää, se si - nun

© 1980 Warner/Chappell Music Finland Oy

sie - lu - si on juu - ri, ku - ka - ties. Tai - vaan si - nes - sä saat
 va - paa - na sä kii - tää, lap - suus - to - ve - ri - ni,
 van - ha me - ri - mies, (me - ri - mies), lap - suus - to - ve - ri - ni,
 van - ha me - ri - mies. 2. Sä
 mies, (me - ri - mies), jos teen työ - ni, ku - ten van - ha me - ri - mies!

2. Sä "Tornatorin" matkassa näit Rion kuumat yöt ja tutkit tarkkaan kauniit Honolulun kaislavyöt. Minä jatkoin lyseossa, sitten kunnanvirastossa, ei kutsumuksen mukaan satu jokaiselle työt. Ja töiden jälkeen yhä useammin iltaisin mä kapakassa istuin, lasin pohjaan tuijotin. Miks en lähtenyt sun mukaan, mua ymmärrä ei kukaan, mä elämältä olin odottanut muutakin.

Albatrossi, joka lepäämättä liittää . . .

3. Sain kuulla, että "Tornator" jo romutettu on, mä itse tunsin kokeneeni saman kohtalon. Eipä ollut virkaa enää, tumma puna peitti nenää, ja rannalla mä yksin istuin nousuun auringon. Kun lähelleni näin mä naurulokin kaartavan, niin tiesin, että jotakin nyt vihdoin oivallan: Siinä sielu on sen miehen, jonka työt jää puolitiehen ja joka kaiken rakentaa vain varaan unelman.

Mut albatrossi, joka lepäämättä liittää,
 se sinun sielusi on juuri, kukaties.
 Kerran lailla sen saan vapaana myös kiittää,
 jos teen työni kuten vanha merimies, (merimies),
 jos teen työni kuten vanha merimies!

Juha Vainio